

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ତୁମେମାନେ ଏବେ ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରା ଆତ୍ମିକ ଭିଲ୍ ଶିଖୁଛ, ଏହି ଭିଲ୍ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରା ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାରଥ ତ କରାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ କେଉଁ କଥାରେ ବହୁତ ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ କଠୋର ରହିବା ଦରକାର?

ଉତ୍ତର:- ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା-ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ବହୁତ କଠୋର ରହିବାକୁ ହେବ । ଫେଲ୍ ହେବାର ନାହିଁ, ଯେପରି ସେହି ଛାତ୍ରମାନେ ଫେଲ୍ ହୋଇ ଗଲେ ପରୀକ୍ଷାଦାତା କରିଥା’ନ୍ତି, ଭାବନା ଯେ ଆମର ବରଷିଏ ମାଗଣାରେ ଚାଲିଗଲା । ଆଉ କେହି ବି କହିଥା’ନ୍ତି ନ ପଢିଲେ କ’ଣ ହୋଇଗଲା - କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ ରହିବାକୁ ହେବ । ଶିକ୍ଷକ ଏପରି ନ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଅତି ବିଳମ୍ବ ହୋଇଗଲା ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପାଠାଗାଳୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଏପରି କହିବା ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭିଲ୍ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶିକ୍ଷକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥା’ନ୍ତି ବା ଭିଲ୍ ଶିଖାଇଥାନ୍ତି ନା । ଏହି ଆତ୍ମିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ କହୁଛନ୍ତି । କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି? ମନମନାଭବ । ଯେପରି ସେମାନେ କହିଥା’ନ୍ତି — ଆଟେନ୍ସନ୍ ପ୍ଲିଜ୍ ସେହିପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ଏହା ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଉପରେ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଯାଅ । ଏହି ରୁହାନ୍ତି ଭିଲ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରୁହାନ୍ତି ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଶିକ୍ଷକ । ତୁମେ ହେଲ ନାହିଁବ ଅର୍ଥାତ୍ ସହାୟକ ଶିକ୍ଷକ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କହୁଛ ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହା ହିଁ ମନମନାଭବର ଅର୍ଥ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜେ କାହାଠାରୁ ଶିଖି ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ତ ନିଜେ ଶିଖିକରି ପୁଣି ଶିଖାଇଥା’ନ୍ତି । ଇଏ ତ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢି ଶିଖି ନାହାନ୍ତି । ଇଏ କେବଳ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରୁହାନ୍ତି ଭିଲ୍ ଶିଖାଉଛି । ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ଶାରୀରିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭିଲ୍ ଶିଖାଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଭିଲ୍ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଦୃଷ୍ଟିରା ହିଁ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଥିରେ ତ ଶରୀରର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର କୌଣସି ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ତ ଭିଲ୍ ଶିଖାଉଛି, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଭିଲ୍ ଶିଖାଇବାର ପାର୍ଟ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଭରି ରହିଛି । ସେବାର ପାର୍ଟ ଭରି ରହିଛି । ଭିଲ୍ ଶିଖାଇବାକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ତମୋପରଧାନରୁ ସତତପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ସିତିର ଚିତ୍ତ ତୁମ ରୂପରେ ରହିଛି ଯେ କିପରି ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି କେହି ନିଜର ଶିଷ୍ୟ ଅଥବା ବିଦ୍ୟାରଥୀଙ୍କୁ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ରୁହାନ୍ତି ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ରୁହାନ୍ତି ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ହେଲେ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ଏବେ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଆମେ ସତତପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ତମୋପରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଛୁ । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଦୁଃଖହରତା, ସୁଖକରତା କୁହାଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ତମୋପରଧାନରୁ ସତତପ୍ରଧାନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବହୁତ ସୁଖ ଦେଖିଛୁ କିପରି ଆମେ ରାଜତ୍ୱ କରିଛୁ ତାହା ମନେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ଫୁଲର ବଗିଚା । ଏବେ ଆମେ କର୍ମାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛୁ ।

ତୁମେ ଏପରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ କିପରି ନିଶ୍ଚୟ କରିବୁ । ଯଦି ସଂଗ୍ରହ ଆସିଲା ତେବେ ବିନଶ୍ଚୟନତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶକୁ ପରାପୁତ ହେବ । ଯଦି ସ୍କୁଲରୁ ପାଦ ଉଠାଇବ ତେବେ ପାଠପଢ଼ା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ବିନଶ୍ଚୟନତୀ ହୋଇଯିବ । ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ପଦ ହୋଇଯିବ । ମୂଳକଥା ହେଉଛି ସତତପ୍ରଧାନ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବା । ଏବେ ତ’ ଦେବତା ନୁହଁ ନା । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଭିଲ୍ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଭିତରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା । ଭଗବାନୁବାଚ - ଯଦିଓ ସେମାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଏହି ଭିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଶିଖାଇ ନାହାନ୍ତି, ଏହାକୁ ତ ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯିଏକି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ-ରୂପ ଧାରଣ କରି ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ନିଜେ କିନ୍ତୁ ଶିଖୁ ନାହାନ୍ତି, ଆଉ ସମ୍ପତ୍ତି କାହାଠାରୁ ନା କାହାଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଖିଥା’ନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଶିଖାଇଲାବାଲା ରୁହାନ୍ତି ବାବା । ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାଉଛ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପଡିତ ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ

ଗାୟନ କରିଆସିଛି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ତୁମେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ଦେଖ ଯେ କିପରି ମୋତେ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ରାଜରଷି ଅଟ ନା । କେଉଁଠାକୁ ବି ତୁମେ ଯାଇ ପାରିବ । ତୁମର କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ନିଗୃହ ରହିଛି ଯେ — ବେହଦର ବାବା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଠପଢ଼ାର ପ୍ରତିଦାନ କିପରି ନେବେ । ଛାତ୍ରର ଯଦି ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେ ତ ମାଗଣାରେ ପଢ଼ାଇବେ ନା । ଇଏ ମଧ୍ୟସ୍ତ ମାଗଣାରେ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିଛି ଦେଉଛୁ । ଏହା ଫିସ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ କିଛି ବି ଦେଉ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବହୁତ କିଛି ନେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ପ୍ରତିଦାନରେ ପରଜନ୍ମରେ ମିଳିବ । ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ତ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ଯଦିଓ ପରଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ତାହା ପତନ ହେଉଥିବା ଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି । ସିତି ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ତାହା ହେଲା ଉନ୍ନତି କଳାରେ ଯିବା ପାଇଁ । କରମର ଫଳ କହୁଛନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମାକୁ କରମର ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ କରମର ହିଁ ଫଳ ମିଳିଲା ନା । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ଫଳ ମିଳୁଛି । ତାହା ଇନ୍ଦ୍ରଜାଳରେକଟ ମିଳୁଛି । ଏସବୁ ଡରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ତ ପୁରବ-ପରସ୍ତୁତ ଡରାମା ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ କଳ୍ପ ପରେ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପଦତି ନେବୁ । ବାବା ଆମ ପାଇଁ ସ୍କୁଲ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାଠ ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ି ଆସିଲ । ଏବେ ବାବା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ପାଠପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ରାଜତ୍ୟ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତୁମେମାନେ କରମାନ୍ୟସ୍ତରେ ହିଁ ଆସିବ । ଯେପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ରାଜା-ରାଣୀ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପ୍ରଜା ଆଦି ସମସ୍ତେ କରମ ଅନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଅଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ, ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ । ସେଠାରେ ବହୁତ ସୁଖ ରହିବ, ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ ମାଳିକ ହେଉଛ । ରାଜା-ମହାରାଜାମାନେ ଏଠାରେ ରାଜ୍ୟ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେତେ ଖୁସି ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ ତଳକୁ ଆସିବେ ନା । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ତ ଧିରେ-ଧିରେ କଳା କମ୍ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହୁଛି । ଏଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମେ ଯେପରି ଚଢ଼ୁଛ ସେହିପରି ତଳକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଖସୁଛ । ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ନାମ-ରୂପ ଧାରଣ କରି-କରି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ଡରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୁରବ ସଦୃଶ ତଳକୁ ଖସି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କାମ ଚିତାରେ ଜଳିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ଅତି ଦୁଃଖର ସମୟ ଚାଲିଛି । ସେଠାରେ ପୁଣି ଅତି ସୁଖ ହେବ । ତୁମେ ହେଲ ରାଜରଷି । ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ହଠାତ୍ । ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ପଚାର - ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟସ୍ତ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ? ତେବେ ନାହିଁ କହିବେ । ପଚାରିବେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସେଇମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜାଣିଥିବେ । ନିଜେ ନ ଜାଣିଥିଲେ କିପରି ପଚାରିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ରଷି-ମୁନି ଆଦି କେହି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଚରିକାଳଦର୍ଶୀ ନଥିଲେ । ବାବା ଆମକୁ ଚରିକାଳଦର୍ଶୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବରହମାବାବା ଯିଏକି ବିଶ୍ରାମ ମାଳିକ ଥିଲେ ସ୍ୱାତ୍ମକର ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଏହି ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ୬୦ ବର୍ଷ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ବାବା ଆସିବା ଦିନଠାରୁ ଧିରେ ଧିରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ନିଗୃହ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ମାୟା ବହୁତଙ୍କୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଉଛି । କାହାର ନାମ ଶୁଣାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ନିରାଶ ହୋଇଯିବେ । ସମାଚାର ତ ଆସୁଛି ନା । ଖରାପ ସତ୍ତା ଲାଗିଲା, ନୂଆ ବିବାହିତଙ୍କ ସାତ୍ତାରେ ସାତ୍ତା ହେଲେ ବୁଦ୍ଧି ଚଳାୟମାନ ହୋଇଗଲା । କହିବେ ଆମେ ବିବାହ କରିବା ବିନା ରହିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀ ଯିଏକି ପ୍ରତ୍ୟହ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ କେତେ ଥର ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ମାୟାରୁପୀ କୁମ୍ଭୀର ଧରୁଛି । ଏହିପରି ବହୁତ କେସ୍ ହେଉଛି । ଏବେ ବିବାହ କରି ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାୟା ମୁହଁରେ ପୁରାଇ ଗିଳି ଦେଉଛି । ସ୍ୱର୍ଗୀ ରୂପୀ ମାୟା ଟାଣୁଛି । କୁମ୍ଭୀର ମୁହଁରେ ଆସି ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ଗିଳିଦେବ । କେହି ତ ଭୁଲ୍ ମଧ୍ୟସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ବା ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ଅସ୍ଥିର ହେଉଛି । ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଉପରୁ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଗାତ ଭିତରେ ପଡ଼ିଯିବି । କୁହାଯିବ ପିଲାଟା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ଏବେ ବିଚରା ଗଲା । ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମଲା । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସରବଦା ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି ବଞ୍ଚିରୁହ । କିଏ ଜାଣେ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ ଜୋରରେ ନ ଆସିବ ବୋଲି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏହି କଥା କିଛି ଅଛି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି କଥା ପରେ ଗାୟନ କରାଯିବ । ତେବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାରଥ କରାଉଛ । ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ମାୟା ରୂପୀ କୁମ୍ଭୀର ଗିଳିଦେବ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ମାୟା ଧରୁଛି । ମୂଳ ହେଉଛି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ, ଏହାଠାରୁ ବହୁତ ସମ୍ଭାଳି ରହିବାକୁ ହେବ । ପତିତ ଦୁନିଆ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କିପରି ହେଉଛି, ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ନଦର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । କେବଳ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ବାବା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗବଳ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଖରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପାରାତାଳଦ୍ (ସ୍ୱାତ୍ତା) ଥିଲା । ତେବେ ନିଗୃହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିବ । କେତେ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ସେହି ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଶିବବାବା ଆସିଥିଲେ । ନିଗୃହ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିବେ, ଯେପରି ଏବେ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସଂଗମରେ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ତୁମେ ହେଲ ରାଜରଷି । ପୂର୍ବରୁ ନଥିଲ । ବାବା ଆସିବା ପରଠାରୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । ପଢ଼ିବା ସହିତ ସେବା ମଧ୍ୟସ୍ତ କରୁଛ — ସ୍ୱାଧିକ ଏବଂ ସୁକ୍ଷମ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସେବା କରିବା ସହିତ ଘରଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟସ୍ତ ସମ୍ଭାଳିଥାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଭକ୍ତି ପୁରା ହେଲା, ଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ମୁଁ ଆସୁଛି, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସଦ୍ଗତି ଦେବା ପାଇଁ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମକୁ ବାବା ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ଡରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ଆସିଛି । ଶିକ୍ଷକ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢ଼ା । ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ

ମଧୁସ୍ତ ବୁଝାଇଥିଲି, ତାହା ହିଁ ବୁଝାଉଛି । ଡ୍ରାମା ଟିକ୍-ଟିକ୍ କରି ଅନବରତ ଚାଲୁଛି । ସେକେଣ୍ଡକୁ ସେକେଣ୍ଡ ଯାହା ବିତୁଛି ତାହା ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଦିନ ବିତି ଚାଲିଛି । ଏହି ଖିଆଳି ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ, ତରେତା, ଦ୍ଵାପର, କଳିଯୁଗ ବିତିଗଲା ତାହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବିତିଲା ମଧୁସ୍ତ ତାହା ଯାହା କଲ୍ପ ପୂର୍ବକ ବିତିଥିଲା । ବାକି ଅଲ୍ପ ଦିନ ରହିଛି । ସେମାନେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ତାତ୍ତ୍ଵ ତୁଳନାରେ ତୁମେ କହୁଛ ବାକି କିଛି ଘଟଣା ରହିଛି । ଏହା ମଧୁସ୍ତ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ ସେତେବେଳେ ଜାଗରତ ହେବେ । ପୁଣି ତ ଅତିବିଳମ୍ବ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ପରସ୍ପତ ହୋଇ ବସ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏପରି କହିବାକୁ ନପଡ଼ି ଯେ ଟୁଲେଟ୍, ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଭାବନିତ ଯେ ଆମର ବର୍ଷଟିଏ ମାଗଣାରେ ଚାଲିଗଲା । କେହି ତ କହୁଛନ୍ତି ନ ପଡ଼ିଲେ କ'ଣ ହେଲା! କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ାରେ ତୁମକୁ ଅନୁରକତ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମେ ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ବରଷା ନେବୁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେଲେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିପାର । ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା । ବାବା ଆଜକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବକେ ମଧୁସ୍ତ କହିଥିଲେ — ମାମେକମ୍ ସ୍ଵାଦ କରୋ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ପତିତ ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । କୃଷ୍ଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ନୁହଁନ୍ତି । ତୁମେ ଶିବଙ୍କର, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପୂଜାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପାଦେୟ ଶୁଣାଇପାରିବ । ଆତ୍ମା ପୂଜ୍ୟ ନ ହୋଇଥିଲେ ତୁମେ ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧୁସ୍ତ, ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ନାସ୍ତିକ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଧହୁଏ ଆଗକୁ ଗଲେ ଆସ୍ତିକ ହୋଇଯିବେ । ମନେକର ବିବାହ କରି ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ମଧୁସ୍ତ ଆସି ଉପାଦେୟ ପାରିବ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ବରଷା ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନ୍ୟର ସମ୍ମତି ମଧୁସ୍ତ ରହିଲା । ତାକୁ ବାହାର କରିବା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ ହୋଇଥାଏ । ପରଥମେ ସତ୍ତ୍ଵୀ'ର ସମ୍ମତି ତା'ପରେ ପିଲା'ର ସମ୍ମତି ଆସିବ । ପିଲାଠାରୁ ମଧୁସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵୀ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟର ସମ୍ମତି ରହିଥାଏ ନା । ପିଲା ପଛରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଶତ୍ରୁର ଘର ମଧୁସ୍ତ ମନେ ପଡ଼ିଥାଏ । ପରଥମେ ସତ୍ତ୍ଵୀ ଯିଏକି ବହୁତ ସମୟ ସାଥୀରେ ରହିଥାଏ, ଏହା ମଧୁସ୍ତ ସେହିପରି ଅଟେ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସମୟ ଥିଲୁ । ଏପରି ତ କହୁଛ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସମୟରୁ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି । ଯିଏକି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ୍ତ ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଇଥିଲେ । କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଆସି ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖହରତା, ସୁଖକରତା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମକୁ ଲାଜନ୍ କଲିଅର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଆଖି ଦ୍ଵାରା ଯାହା କିଛି ତୁମେ ଦେଖୁଛ ତାହା ସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ପୁଣି ଅମରଲୋକକୁ ଯିବ । ଏବେ ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏହା ହେଉଛି କଲ୍ପାୟାସକାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଦୁନିଆରେ ଦେଖୁଛ ନା, କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମଧୁସ୍ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତଙ୍କର ଖିଆଳିରେ ଆସିବ । ନିଶ୍ଚୟ କେହି ଆସିଛନ୍ତି ଯିଏକି ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ଅଟେ । ତୁମେ ମଧୁସ୍ତ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହା ବହୁତ ମନଧନ କରିବାର କଥା । ନିଜର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହରାଅ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଉପାଦେୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ଚାସ ସଫଳ ହେବ । ଆରତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସନ୍ଦେହଭରା ସମ୍ମତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ମାୟାଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ଵ ଦୋଷରୁ ନିଜକୁ ବହୁତ ବହୁତ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ବୁଦ୍ଧିର ଲାଜନ୍ କଲିଅର ରଖିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ଚାସକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନ ହରାଇ ଉପାଦେୟ ଦ୍ଵାରା ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି — ଯୋଗବଳ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଡରିଲ୍ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆଉ କୌଣସି ନୂଆ ବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହି କୋମଳ ପରିସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଚନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧୁସ୍ତ କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ନିୟାୟା ଏବଂ ପୂଜାରୀ ହୁଅ ।

ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ବାବା ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଛତ୍ରଛାୟା ରୂପରେ ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମନେ ପକାଇବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବାବାଙ୍କର ସଂଗମ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଯୋଗ ରୂପକ ଛତ୍ରଛାୟା କିଭଳି ବି କୋମଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ କମଳ ପୁଷ୍ପ ଭଳି ନିୟାୟା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୂଜାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ କରିଦିଏ, ଯାହାକି କୌଣସି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଦ୍ଵାରା, ସ୍ଵାସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ଦ୍ଵାରା କିପରି ବି ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଅନେକ ପ୍ରକାରର କଥା ଗୁଡ଼ିକର ପରଦାକୁ ମଝିକୁ ନ ଆଣିବ ତେବେ ବାବାଡ଼ଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***